

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Έτος της Σύνταξης Δραχ. 22.
Έτος » 26.

Διὰ τὰς Διατριβάς τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν στίχ. λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 14 Μαρτίου 1859.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τηλεγραφικὴ ἐξ Ἀθηνῶν εἰδησις τῆς χθισινῆς ἡμερομηνίας ἀναγγέλλει, ὅτι τὰ Γαλλικὰ ἀτμοκίνητα εἶχον ἐθάσειν εἰς Πειραιᾶ, καὶ ὅτι τὸ ἐκ Μασσαλίας ἔφερε τὴν εἰδησιν, ὅτι θέλει συζητηθῆ ἐν τῇ Ἑλβετικῇ Σύνοδος πρὸς εἰρηνικὴν διάλυσιν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Αὐστρίας διενέξεων, αἵτινες ἀπειλοῦσι τὴν διατάραξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

— Γράφει ἐκ Σμύρνης τὰδε ἀπὸρ ἀξιοπίστως καὶ ἰκα-
νὸς τὰ ἐκτίμησιν ἐν δικαιοσύνῃ τὰ ἐκεῖ γινόμενα.

« Οἱ Ὀθωμανοὶ, ὅσον ἐξασθενίζονται καὶ ἀπελπιζόνται, τό-
σον μᾶλλον πολλοὶ (οὐχὶ πάντες) ἐξ αὐτῶν ἐξαγριούνται κατὰ
τὴν Χριστιανικὴν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν, τοὺς ὁ-
ποίους σήμερον ὑπερποτε χλευάζουσι καὶ μισοῦσι, ἀλλὰ πάν-
τοτε μετὰ τινος φόβου. Ἐσχάτως οἱ τοιοῦτοι ἐδολοφόνησαν
ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ἄλλ' ὅμως ἡ ἔξουσία συνέλαβε καὶ ἐρύλασεν ὡς ὑπόπτους
τινας Χριστιανούς βαγιάδας, ἐνῷ ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις, ὅτι οὐ-
χὶ ἀποδείξει, ὅτι ἡ δολοφονία προήλθεν ἐξ Ὀθωμανῶν καὶ
οὐχὶ ἐκ Χριστιανῶν. Τοῦτο κοινοποιήσατε, ἂν θέληται, εἰς
τοὺς ἐφημεριδογράφους τῆς πόλεως Σας. Ὁ Σουλτάνος ἀννοεῖ
τὰ τοιαῦτα διότι ἡ ἔξουσία ἐδῶ ἐμποδίζει τὴν ἐλευθερίαν
τοῦ τύπου, καὶ ἐκ τῶν θυμαμάτων νεκρόνεται τὸ πᾶν. »

— Γράφουσιν ἐκ Τερζιστης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6[18
Μαρτίου τὰδε

« Εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ Λόρδος Κόβλεϋ ἀπῆλθεν ἐκ Βιέννης
ἁπλοῦς. Ὁ πόλεμος ἐπικρατεῖ, καὶ πᾶσα προσπάθεια πρὸς
διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἀποβαίνει ἀνωφελής. Ἀπὸ στιγμῆς
ἐκ στιγμῆς φοβούμεθα μὴ ἐκτραχῇ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπαναστατικὸν
κίνημα, οὗτινος αἱ συνέπειαι θέλουσιν εἶναι ἀκαταλόγιστοι.
Αἱ ἐν Γαλλίᾳ προπαρασκευαίαι ἐκπλήττουσι τὸν Κόσμον ἅπαν-
τα καὶ ἐνῷ ἀπελπιζοῦσι τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης, ἐξεγείρουσι
τὰ εὐρωπαϊκὰ πνεύματα κατὰ τὴν καθυστάτην. Ἀπερῶ-
σας τάχα ὁ Ναπολεὼν Γ' νὰ συνεχίσῃ τὴν Αὐτοκρατορίαν;
καὶ πρὸς τὴν θυρωδὴν τοῦ θείου τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ; Καὶ ἐ-
πίσθεν τάχα ὁ προσήκων καιρὸς; ἢ μήπως εἶναι πολὺ ἐνωρίς;
Αἱ σκέψεις αὗται ταραττοῦσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κόσμου, καὶ
μάλιστα τοῦ ἐμπορικοῦ, ὅστις ἀναμένει με ἐσταυρωμένους χει-
ρας τὸ ἀποδοσόμενον διότι ὡς ἐκ τῶν λεγόμενων καὶ γραφο-
μένων εἰς οὐδὲν βέβαιον συμπέρασμα δύναται νὰ καταντήσῃ.
Αἱ ἡμέραι διαδέχονται ἀλλήλας με ἀντιθέτους εἰδήσεις καὶ
τὴν ἀληθείαν ἀπὸ σπιθαμῆς εἰς σπιθαμὴν ἀπαντᾷ τις διαδοχι-
κὴς τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον. Πρὸ δύο ἡμερῶν εὐφρανό-
μεθα εἰς ἐλπίδας εἰρήνης· σήμερον αἱ ἐλπίδες ἐκείναι ἀπέπτω-
σαν, καὶ ὁ πόλεμος παρουσιάζεται πάλιν πιθανός. Κύριος
ὦδε, τί τέχεται ἡ ἐποῦσα. »

— Τὴν προσεχῇ Δευτέραν (16 Μαρτίου) θέλει ἀναχωρή-
σῃ εἰς Χίον καὶ Σμύρνην τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμοκίνητον « ἡ Κάρ-
περια », ὅπως μετακομίσῃ εἰς Τήνον προσκυνητὰς, ἐγγιζούσης
τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· ἄλλο δὲ ἀτμοκίνητον θέλει ἐκ-
τελέσει τοὺς ἀναγκαίους διαπλους μεταξὺ Σύρου καὶ Τήνου
τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς.

— Ἡ ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου, ὡς Ἑθνικὴ συγχρόνως ἐορ-
τή, ἀναμνησκέται ἡμᾶς τὸ ἐπὶ τοῦ χάριτος ψαλίσθην, ἐπὶ δὲ
τοῦ ὀριζήσαντος λόφου οὐδέποτε, ὡς φαίνεται, ἀνεγερθεὶς ὁ
μνημεῖον τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος πεσόντων. Ἐάν
ὅτι ὑπάρχῃ χρημάτων εἰς κατασκευὴν τοῦ μνημείου τούτου,
ἢ ἐάν ἐλλείπῃ ἡ προαίρεσις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, διὰ τί
νὰ γραφῇ καὶ νὰ δημοσιευθῇ τὸ ψήφισμα; Πολλὰ δύναται
εἶναι ἐπεὶ περὶ τούτου· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα εἰς
τὴν ἀπλὴν ταύτην παρατήρησιν, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλ-
θωμεν εἰς σοβαρὰν αὐτοῦ ἐξέτασιν.

— Πολύκις ἐγράφμεν περὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, ἣτι
παρουσιάζεται κατ' ἔτος εἰς τὸν ἐν Τήνῳ ἱερὸν ναὸν τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἡ φωνὴ ἡμῶν ἀπέειπεν, « φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήνῃ. » Εἰς μάτην καὶ αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν περὶ
τῆς ἀνεγέρσεως νέων δωμάτων δια τοὺς προσερχομένους
προσκυνητὰς ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς χώρας, εἰς μάτην καὶ αἱ

πυτᾶσαι τῶν ἀρμολίων ἀρχῶν· εἶναι φαίνεται πεπωμέ-
νον οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς νὰ ὑποφέρωσι ὑπὸ τοῦ πα-
γετοῦ τῆς νυκτὸς καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐρχόμενοι, ἐνῷ ὡς ἄλλοτε
εἶπομεν ὡς ἐκ τῆς καταπλέσεως πολλῶν ἀτμοκινήτων ἐν
Ἑρμουπόλει, καὶ ἐκ τῆς ἐπαυχήσεως αὐτῶν πολλοὶ προσκυ-
νηταὶ ἐρχονται ἤδη ἐνιστάμενοι εἰς Τήνον, καὶ ὅμως ἐνῷ οὐδὲ
ξενοδοχεῖται, οὐδὲ χάνει ὑπερῶσιν ἐν Τήνῳ, οἱ εὐσεβεῖς
χριστιανοὶ ἤρχισαν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐρχονται καὶ ὡς μανθὰ-
νομεν πολλοὶ πρόκειται νὰ ἔλθωσι κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῶ ἐνω-
ρικῶν τῆς μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τὴν ἐλπίδα μάλιστα τοῦ νὰ ἴδω-
σιν ὡς λέγεται, καὶ τὸν Ἀρχιδούκα Κωνσταντῖνον μετὰ τοῦ
στόλου σου· ταῦτα γράφοντες ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Σ. Κυβέρ-
νησις θέλει ἤδη κατανοήσῃ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς προ-
τήτης καὶ ἄλλης πτέρυγος δωμάτων εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν
ναὸν τῆς Τήνου, ὅστις κατέστη ἐπίσημος· ἄλλως τε πρέπει
ν' ἀπελπισθῶμεν καὶ εἰπώμεν ὅτι οὐδόλως φροντίζομεν περὶ
τῶν ἀφικνουμένων ἀδελφῶν μας χριστιανῶν τῆς δούλης Ἑλ-
λάδος, ἀδιαφοροῦντες ἂν ἀποθάνωσιν εἰς τὸ ὑπαίθριον. Κ.

— Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως Σύρου Κ. Γ. Δαλιζίου γενομένην
ἐπίσημον διάψευσιν τῶν ἐν τῷ « Καθολικῷ Πολιτισμῷ » δη-
μοσιευθεῖσιν συκοφαντικῶν καὶ ὕβρεων κατὰ πάντων τῶν Ὀρ-
θοδόξων Ἑλλήνων, ὡς δὴ κατὰ πᾶσαν ἐκείνην τὴν ἐν Ἑλλάδι δυ-
τικὴν μετὰ τὴν ὑπὸ 48 προκρίτων πολιτῶν τῆς ἀνω Σύρου
καὶ Ἑρμουπόλεως ἀναίρεσιν τῶν συκοφαντικῶν ἐκείνων, τὴν δη-
μοσιεύσαν ἐν ταῖς Ἑφημερίσι τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ ἐν τῷ
Αἰῶνι, καὶ μετὰ παρρησίας Ἑλληνικῆς ἐλέγχσαν τὸν ἐν Σύρῳ
ἀνταποκριτὴν τοῦ « Καθολικοῦ Πολιτισμοῦ », οἱ πρόκριτοι
τῶν ἐν Τήνῳ Δυτικῶν αὐθόρμητοι προστιθενται εἰς τοὺς ὑπε-
ρασπιστάς τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, διακρίνοντες τὸ
ἀνυπόστατον τῶν συκοφαντικῶν ἐκείνων, τὴν ἀνεπὶ ἀληθείαν συμ-
βίωσιν αὐτῶν μετὰ τῶν συμπολιτῶν Ὀρθοδόξων, καὶ τέλος
πάντων τὴν ἐγκάρδιον αὐτῶν ἐννομιόσυνον πρὸς τὴν πατρι-
κὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Δημοσιεύοντες τὴν περὶ τῆς ὁ-
λόγως διακρίσεως τῶν ἐν Τήνῳ προκρίτων Δυτικῶν, δὲν ἀμφι-
βάλλομεν, ὅτι καὶ οἱ ἐν Νάξῳ καὶ Θήρᾳ θέλουσι δεῖχθαι οὐχ
ἥττον φίλοι τῆς ἀληθείας, ἀποκρίνοντες τὰς συκοφαντίας
ἐκείνας, αἵτινες ἐγράφθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξυβρίσω-
σι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, εἰς ὃ καὶ οὕτω ἀνέκυψε, καὶ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Κυβέρνησιν, παρ' ἧς οὐδεμίαν οὐδέποτε ἐλαβὼν ἀπορρη-
νὴν ἀνταπόκρισιν. Ἰδοὺ τὸ ἔγγραφο τῶν ἐν Τήνῳ προκρίτων
Δυτικῶν.

« Συνφῶν τῶν ὑπὸ τῶν ὀμολόξων κατοίκων τῆς Σύρου δη-
μοσιεύοντων εἰς τὰ φύλλα τοῦ Τηλεγράφου καὶ τοῦ
« Διέξοδος » σπειόμενοι καὶ οἱ ὑποψαινόμενοι Δυτικοὶ τῆς
Τήνου ν' ἀποκρούσωμεν πᾶσαν αἰτίαν, δίδουσιν χώραν εἰς
τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸν συμπατριωτικὸν μας Ἀνα-
τολικὸν, μετ' ὧν διακείμεθα ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀρμονίᾳ, ὡς
τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος.
« Διατελοῦντες ὡς ἀληθεῖς Ἕλληνες ὑπὸ τὸ κράτος τῶν
Νόμων, οἵτινες ἐξ ἴσου διέπουν ἐν ὅλῳ τὴν πατρίδα
μας, χαίρομεθα δυνάμενοι νῦν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐγκάρδιον
ἐννομιόσυνον μας πρὸς τὴν πατρικὴν Κυβέρνησιν μας. »
Ἐν Τήνῳ τῇ 11 (23) Δεκεμβρίου 1858

Οἱ Πρόκριτοι τῶν Δυτικῶν
Ι. Α. Ζαλλώνης ἱατρός — Ἀλέξανδρος Βιτάλης — Γάσπα-
ρης Σοφριανός — Γεώργιος Σπαδάρος ἱατρός — Ν. Α. Βιτάλης
— Ἀντώνιος Γ. Σοφριανός — Πίλιος Α. Βιτάλης — Ἑρνέστος
Κέλλης — Μάριος Παλιόκαπος — Γιάκομος Μπονρόρτ — Ν. Ρε-
μόνδος — Δαμασκηνὸς Βιτάλης — Πέτρος Ι. Ζαλλώνης ἱατρός
— Εὐμμανουὴλ Κοτάνης ἱατρός.

— Ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ Αἰῶνι τὴν περιέργον εἰδησιν,
ὅτι ἐσχάτως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Καθολικοῦ Ἐπισκόπου Σύ-
ρου ἐγένοντο ἐκ τῆς Αὐλῆς τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τὴν Αὐλὴν
τῶν Ἀθηνῶν παρατηρήσεις, παροτρύνσεις, καὶ ἐισηγήσεις, ἀντι-
βαίνουσαι ὅλως εἰς τὴν μεγάλαν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους. Ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς ἡ διάθεσις ἐράνη καὶ
εἰς τὴν περίστασιν ταύτην Ὀρθόδοξος καὶ Ἑλληνική.

— Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου Βου-
λευτοῦ Σύρου Κυρίου Κ. Πλατῦ συνταχθεῖσαν ἐκθῆσιν τῆς Βου-
λευτικῆς Επιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς Τραπεζῆς. Ἡ
ἐκθῆσις αὕτη περιέχει διαφορὰς ἀξίους, αἵτινες δὲν ἀμφιβά-
λομεν ὅτι θέλουσι χρησιμεύειν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἡγετοῦσα

αὐτὴν καταλλήλως εἰς τὰς περὶ Τραπεζῆς διαπραγματεύσεις.
Ὁμοίως δὲ περιέχει καὶ ἱκανὰς καὶ οὐσιώδεις τροπολογίας τοῦ
Νομοσχεδίου, τὰς ὁποίας καὶ ἡ Τράπεζα καὶ ἡ Κυβέρνησις
δὲν ἀμφισβάζουσιν ὅτι θέλουσιν ἀσπασθῆ, καὶ ἡ Βουλὴ θέλει
παραδεχθῆ. Τὸ περὶ Τραπεζῆς Νομοσχέδιον πρόκειται νὰ συ-
ζητηθῇ κατ' αὐτὰς.

— Ὁ Ὑπασπυόμενος Ἑρμουπόλεως Κ. Κουτσόδοντης ἐπαύθη,
ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀναστασίου Κουτσάνδρου, καὶ πρό-
τερον ὑπερτετήσαντος ἐν τῇ Αστυνομίᾳ Ἑρμουπόλεως.

— Εὐχαρστὸς ἐπληροφόρημεν, ὅτι ἡ Κρήσα Ροδαμῶν,
περὶ ἧς ἐν τῷ προσηγουμένῳ φύλλῳ εἶπομεν ὅτι ἀποδράσα ἀπὸ
τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου ἐγένετο ἄφαντος, διαμένει ἐνταῦθα
ἐλευθερὰ καὶ ἀνεγόχλητος. Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Κύριος Γεωργί-
αδης, ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα Κύριον Εἰσαγγελεῖα, ἐφρόντισεν
ἐπιμελῶς περὶ αὐτῆς, ἀκούσας ἐξ ὁδοῦ, ὅτι ἡπειλήθη καὶ
ἐβιάσθη νὰ ἀπέλθῃ εἰς Γαλλίαν. Προσκαλέσας δὲ αὐτὴν εἰς
τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ ἀκούσας ἀπὸ ἐσθιότητος αὐτῆς, ὅτι ὡς
ἐλευθερὰ καὶ ἀνεγόχλητος ἔχουσα ἀπαρτίζεσθαι νὰ ἀπέλθῃ εἰς Γαλ-
λίαν, ἐπιθυμεῖ νὰ μείνῃ ἐνταῦθα, καὶ νὰ ζῇ ἀνεγόχλητος
μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων συμπολιτῶν τῆς, ἐβεβαίωσε αὐτὴν, ὅτι
οὐδεὶς δύναται νὰ παραβιάσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς, καὶ ὅτι δύ-
ναται νὰ μείνῃ ἐνταῦθα ἀνεγόχλητος, ἀφοῦ δὲν θέλει νὰ μετα-
βῇ εἰς τὴν Γαλλίαν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέθη, ὡς προαναγγελλομένη,
ὁ θεμέλιος τοῦ νέου Τελωνειακοῦ Καταστήματος, ἀφοῦ προη-
γουμένως ἐβλήθη Ἀγίασμός ἐπὶ τῇ παρονομίᾳ ἀπάντων τῶν ἐν-
ταῦθα Ἀρχῶν. Πλήθος πολιτῶν συνέρρευσε εἰς τὴν τελετὴν
ταύτην καὶ διὰ τὰς ἐπικρατούσας περιστάσεις καὶ τὰς δικαίας
προσδοκίας ἀγαθοῦ τινος μέλλοντος, ἅπαντες ἤκουσαν ἐν κα-
τανύξει τὴν τελευταίαν περικοπὴν τοῦ ἀναγνωσθέντος πεντη-
κοστοῦ ψαλμοῦ « Ἀγαθόν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοσίᾳ σου τὴν
ΣΙΩΝ, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη ἹΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. »

— Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἡκούσθη, ὅτι ἡ Ῥωσ-
σικὴ Κυβέρνησις κατήγγειλεν ὁλοκλήρως τὸν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς
τῶν Ἑλληνικῶν σταυρίων τελωνειακὸν φόρον. Ἐλπίζεται δὲ,
ὅτι καὶ ὁ πρὸ τινος καιροῦ τῆς ὑπερόχως φόρος ἐπὶ τῆς εἰ-
σαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἶνων εἰς τὴν Ῥωσσίαν θέλει ἐλατ-
τωθῇ κατὰ τὰς γενομένας παραστάσεις εἰς τὴν Ῥωσσίαν Κυ-
βέρνησιν. Οὐχ ἥττον εὐχάριστος ὑπάρχει ἡ εἰδησις, ὅτι καὶ
ἐν Ἀγγλίᾳ πρόκειται νὰ ἐλαττωθῇ ἐπασιθεῶς ὁ φόρος ἐπὶ
τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν σταυρίων.

— Ὡσαύτως καταργήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
ὁ μέχρι τοῦδε ἀδίκως καὶ παραλόγως πληρονομούμενος φόρος ἐπὶ
τῶν βυτίων, αἵτινα ἐπανετέροντο εἰς τὴν Ἑλλάδα κενά, πω-
λούμενοι τοῦ οἴνου εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Πρὸς διάκρισιν δὲ
τῶν τοιούτων βυτίων ἀπὸ ἄλλων ὁμοίων πρώτην φορὰν εἰσερ-
χόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατεσκευάσθησαν καὶ διανεμήθησαν
εἰς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς σφραγίδες σιδηραῖ, ὅπως δι' αὐ-
τῶν σφραγιζόμεναι τὰ ἐξαγόμενα πλήρη οἶνου, καὶ διακρίνω-
νται ἐπαναφερόμενα. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐθραπέυθη τὸ
παράπονον τῶν νησιωτῶν, καὶ μάλιστα τῶν Θηραίων, οἵτινες
ἐξάγοντες οἶνους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπερθεοῦντο νὰ πληρώνω-
σι φόρον ἐπὶ τῶν ἐπαναφερομένων βυτίων.

— Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη εἰς Ἀθήνας ἡ παραίτησις δύο
ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Κόμματος
Βαλέσκι, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κυρίου Φούλτ. Ὁ
Αὐτοκράτωρ ἀπεδέξατο τὰς παραίτησεις αὐτῶν.

— Ἡ Ἀθρὴ ἀναγγέλλει, ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν
κατασχέθησαν ἐν Ἀθήναις ἐξ ἐφημερίδας, ὁ Πίλιος, ὁ Ἀριστοφά-
νης, ἡ Ἀνακρίτις, ὁ Κερυνός, καὶ δύο ἄλλαι μικραὶ, αἱ δὲν
ὀνομάζονται.

— Ὁ ἐν Πάτραις Τυπογράφος Κύριος Α. Σ. Ἀγαπητὸς ἐξέ-
δωκε μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ βιβλίον ὠφέλιμον ἅμα
καὶ περιττόν, ἐπιγραφόμενον « Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς θρησκείας
τοῦ σώματος καὶ τοῦ προσώπου » πλήρης πραγματεία
ὁριζήτης, γνωστογνωσίας καὶ καλλωπισμοῦ. » Λέγοντες,
ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον ἅμα καὶ περιττόν, δὲν
ἐννοοῦμεν ν' ἀπομνησθῶμεν τὴν φράσιν τῆς Ἑλπίδος, εἰπαύ-
σης, ὅτι τὸ περὶ προτιμολογίας τῆς Πρωτεύσεως ὡς πρὸς τὸν
καλλωπισμὸν παράπονον τῶν ἱεραρχικῶν Ἐφημερίδων εἶναι
μὲν λογικόν, δὲν εἶναι ὅμως δίκαιον· ἀλλ' ἐν πεποιθήσει ἐκ-
φράζομεν τὴν κρίσιν ἡμῶν περὶ τοῦ βιβλίου, καὶ τοιαῦτον νο-

λαία διά πᾶσαν μεταβίβασιν κυριότητος κτημάτων, πρὸς ἄλλους εἰσπιδόμενους καὶ ἐπείκειν αὐτὴν, καὶ ἐν τῇ διαστήματι τούτῳ πολλὰ κτήματα περιεστοιχίσθησαν μετ' ἐγγράφους τίτλους· ἀλλ' ἐπὶ αὐτῇ ἀλλοίωσις εἶναι, ὅτι καὶ πολλὰ ἄλλα στεροῦνται αὐτῶν εἰσπιδόμενων, καὶ πολλὴ ἀνάγκη ἀπαιτεῖται χρόνος ἕως οὗ περιβλήθωσιν ὅλα μετ' αὐτοῦ· ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν διάφορα μέσα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης· συγχρόνως δὲ κατέσχευεν εἰς τὸ Κοινὸν Δίκαιον, ὅπου ἀνεῖρε τὸ προτιμώτερον πάντων. Ἐκέρθη, ὅτι κατὰ τὸν Ἀστικὸν νόμον ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία δὲν στηρίζεται μόνον ἐπὶ τίτλων, ἀλλὰ καὶ ἀνεῖ τούτων, ἐπὶ τριακονταετοῦς τοῦλάχιστον ἀδιακόπου κατοικίας δικαιοῦ κυρίου, ἥτις ἀπαιτεῖται τὴν μακροτέραν παραγραφὴν, προσυλλέττουσαν τὸν τοιοῦτον ἀκόπον πάσης ἐπὶ τοῦ κτήματος ἀγωγῆς. Ἐάν λοιπὸν ὁ προσφέρων εἰς ὑποθήκην κτῆμα στερομένην τίτλων παρουσιάσῃ, κατὰ συνεννόησιν καὶ μετὰ τὸν πληρεξούσιον τῆς Τραπεζῆς, κατοίκους τινὰς τῆς περιφερείας ὅπου τοῦτο καίται, εὐπολήτους καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς ἐξίμωσιν, οἵτινες ἐνώπιον αὐτοῦ νὰ μαρτυρήσωσιν ἐνδίκως εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον ὅτι ἔχει ἀληθῶς τοιαύτην δικαιοκτησίαν ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐν διαστήματι 30 ἐτῶν, ἢ ἔστω καὶ 40 διὰ νὰ προσυλλεθῇ ἡ Τράπεζα, ἂν θέλῃ καὶ κατὰ τῶν ἀνηλικίων, ἂν ποτὲ ἐκτάκτως ἦθελον παρουσιάσῃ τοιοῦτοι δικαιοκτῆται, τὸ μέσον αὐτὸ φαίνεται οὐχὶ μόνον ἐπιδικτικὸν εὐκόλου πραγματοποιήσεως, καὶ σύμφωνον ὡς ἐρρεθί μετὰ τὸ Κοινὸν Δίκαιον, ἀλλὰ καὶ παρεκτικὸν ἀποχώσεως ἀσφαλείας εἰς τὴν Τράπεζαν. Δὲν συνιστῶμεν αὐτὸ ὡς ἀλάνθαστον, καθὼς οὐδὲ οἱ τίτλοι δὲν εἶναι πάντοτε ἀλάνθαστοι, ἀλλ' ὡς μέσον χρηρῶν τὰς αὐτὰς σχεδὸν ἐγγυήσεις μετὰ τοὺς τίτλους καὶ δυνάμενον ν' ἀναπληρώσῃ αὐτοῦς, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσον ἡ Τράπεζα δὲν θέλῃ ἀναλάβῃ ὑποχρέωσιν νὰ παραδέχεται πάντοτε τὰς λαμβανόμενας τοιαύτας μαρτυρίας ὡς ἀρκούσας ἀποδείξιν καθὺς οὕτε τοὺς τίτλους δὲν παραδέχεται, πάντοτε, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι θέλῃ ὁδηγεῖσθαι καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν περιστάσεων καὶ πληροφοριῶν.

Μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὰ κατεκτατὰ τοῦ νομοσχεδίου θεωροῦμεν ἀναγκάσιαν τινὰς Τροπολογίας, τὰς μὲν πρὸς ἀκριβεστέραν εἴτε σαφέστεραν ἑκφράσιν τοῦ νόμου, τὰς δὲ ὡς μᾶλλον συναδούσας μετὰ τὰς ἀληθεῖς βάσεις, ἐν ὧν στηρίζεται τὸ νομοσχεδίον, καὶ μετὰ τὰ νομικὰ ἀπάντων τῶν ἐνδιαφερομένων συμπερόντων. Προτείνουμεν ἐπομένως:

1) Τὸ ἄρθρον 2 νὰ συνταχῇ οὕτω: «Πρὸς ἀπότισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν πρὸς τῆς Τραπεζῆς ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν ἔχει δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐν ὅλῃς ἐν γένει τῆς κινήσεως καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.»

Διὰ τῆς συντάξεως ταύτης ἐκφράζεται ἀκριβῶς ἡ ἀλήθεια ἐννοίας τοῦ νόμου, ὅστις θέλει πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας νὰ ἐφαρμόσῃ ῥητῶς καὶ εἰς τὰ ὁμολογια τῆς Τραπεζῆς τὸν γενικὸν Κανὸνα τῆς Νομικῆς, καθ' ὃν ἅπαντα ἡ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου διατελεῖ ὑπεγγυὴς (affectue) εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

2) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 νὰ γράψῃ κατ' ἐκλογὴν ἀντὶ τῆς λέξεως κατ' ἐντολήν, ὅπου φαίνεται ὅτι παρεστέρησεν λάθος τυπογραφικόν.

3) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 νὰ γράψῃ χάριν σαφηνείας τῆς προθεσμίας αὐτῶν, (μετὰ μὲσσην σιτημὴν) ἀντὶ τῆς προθεσμίας τῶν ὅπως εἶναι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

4) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 10, ἡ φράσις «γίνεται κατὰ τὴν Ἀθήναιαν ἐξαμηνιαίαν ὁδὸν», πρὸς σαφέστεραν ἑκφράσιν τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου, ὅτι δηλ. ἂν θέλῃ νὰ προπληρώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης, δύναται νὰ τὸ πρᾶξῃ ἢ κατὰ τὴν Ἀθήναιαν ἢ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν, καὶ οὐχὶ πρὶν τῆς λήξεως αὐτῆς.

5) Παρομοίως καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11, ἀντὶ τῆς φράσεως «γίνεται ἐπίσης κατὰ τὴν Ἀθήναιαν ἐξαμηνιαίαν ὁδὸν», νὰ γράψῃ «ὁδὸν κατὰ τὴν Ἀθήναιαν ἢ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐξαμηνιαίαν ὁδὸν».

6) Τὸ ἄρθρον 13 νὰ συνταχῇ οὕτω: «Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς Τραπεζῆς, εἴτε χρεωλυτικῶν, εἴτε δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12, ὅσα κατ' αἰτίαν τοῦ ὀφειλέτου μετατραπῇ τὸ δάνειον εἰς νέον, ἀνταλλάσσόμενον τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου, καὶ πληρωθῇ τὰ καθυστεροῦντα, ἐν τοιαύτῃ ὑπάρχουσιν, εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συμψηφισμοῦ μετὰ τὸν νέον δάνειον ὥστε καὶ ἡ δέουσα ἀκρίβεια νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ κείμενον τοῦ νόμου, καὶ σαφὲς νὰ φαίνεται ὅτι ἡ διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμούς, καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης τῆς Τραπεζῆς δὲν καθυστερεῖ.

7) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «συνηρητική» μετὰ τὰς λέξεις «νὰ ἐμποδισθῇ διὰ», ὥστε οὕτω ν' ἀπαγορευθῇ μόνον ἡ συνηρητικὴ κατάστασις τῶν δανείων τῆς Τραπεζῆς οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἀναγκαστική. Ἐπειδὴ βεβαίως ἡ μὲν συνηρητικὴ κατάστασις, καθὺ γινόμενη πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων τοῦ ζητούντος αὐτὴν, αἰτίνας δὲν ἐδικάσθησαν εἰσέτι καὶ ἐνδέχεται νὰ ᾖ καὶ φανταστική, δύναται ἐπομένως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιζήμιον κατὰ τῆς Τραπεζῆς ὅπλον εἰς χρεῖρας καὶ πτώσεις ὀφειλετῶν καὶ ἄλλων προσώπων, μετ' ὧν ἦθελον οὕτοι συνεννοεῖσθαι ὅπως παρουσιάζωνται ὡς δανεισται τῆς Τραπεζῆς, καὶ οὕτω διὰ συνηρητικῶν καταστάσεων παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων ἐπιφερόντες συγχρόνως καὶ ἰθὺν προσβολὴν, ἐν ᾧ ἂν ἐτέρω ὑποχρεοῦται αὐτὴ νὰ πληρῶνῃ ἀκριβῶς τὰ χρέη τῆς, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου συνολογούμενα ὥστε ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ λόγοι, δικαιολογούντες ὡς πρὸς τὰς συνηρητικὰς καταστάσεις τὴν τοιαύτην ἐξίμωσιν τοῦ Κοινῷ Δικαίῳ ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς ἀναγκασ-

τικὰς οὐδὲς τοιοῦτος παρίσταται λόγος, ἀφοῦ αὐταὶ δὲν δύναται νὰ ἐνεργήθωσιν εἰμὴ δυνάμει εἴτε ἐπισήμου συμβολαίου χρεωστικοῦ τῆς Τραπεζῆς, εἴτε ἀποράσεως καταδικάζουσας αὐτὴν, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ χρέος αὐτῆς εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὁφείλει νὰ πληρώσῃ, καὶ δύναται πληρῶναι νὰ προλάβῃ πᾶσαν κατάστασιν ὥστε ἐξίμωσιν τοῦ Κοινῷ Δικαίῳ ὡς πρὸς τὰς ἀναγκαστικὰς παρὰ τρίτῳ καταστάσεις οὐδὲν δικαιολογεῖται, καὶ οὕτε ἀρμόζει μάλιστα νὰ καταργηθῇ ἐν ἐκ τῶν καταναγκαστικῶν μέσων, αἵτινα καθιέρωσεν ἡ Νομοθεσία ἡμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποράσεων καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ εἰς αὐτὰς ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

8) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις «χρεωλυτικαὶ» καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ὁφείλει» νὰ προστεθῇ «κεφαλαιῶν ἢ τόκου», ὅπως ἐκφρασθῇ σαφῶς ἡ εἰς ὅλα τὰ δάνεια ἐφαρμογὴ τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου.

9) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 19, ἀντὶ τῆς λέξεως καὶ ὁκτὼ ἡμέρας νὰ γράψῃ «καὶ μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας» πρὸς διασφίσην. καὶ μετὰ τὴν λέξιν «προσκαλέσθαι» νὰ προστεθῇ «διὰ δικαστικὸν κλητῆρα».

10) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν ἢ, αἱ λέξεις «ὅταν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου» καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «διορίζῃ», νὰ γράψῃ «διορίζῃ». Καὶ οὕτω σφηνίζεται ἀκριβῶς ἡ ἐννοία τοῦ νόμου, ἥτις ἄλλως παρίσταται διφορούμενη.

11) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 μετὰ τὴν λέξιν «πρὸ τοῦ» νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «διορισμοῦ», πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φράσεως.

12) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ φράσις τοῦ ἐδαφίου γ', καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν ἐξῆς «γ' τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια, καὶ τὴν ὡς ἐγγύστα ἐκτασιν τοῦ κτήματος».

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκέρθη, ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ τοῦ νομοσχεδίου, ἀπαιτοῦντος νὰ περιέχῃ τὸ Πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ περιλήψιν τῆς ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ γενομένης περιγραφῆς τοῦ κτήματος, κόπτει μὲν ἐξ ἐνός μίαν ἀσφαλὴν δικὴν ὡς ἐκ τῆς κακῆς δὴλον περιγραφῆς τοῦ κτήματος, τὴν ὅποιαν δὲν θέλει εἶσθαι πλέον δεκτὴ νὰ προτείνῃ ὁ ὀφειλέτης, ἀφοῦ τὸ πρόγραμμα περιέχει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ περιγραφὴν, ἀλλ' ἂν ἐτέρω ἀνοίγῃ εὐρύτερον στάδιον εἰς ἄλλο εἶδος δικῶν, καὶ δύναται συγχρόνως νὰ φέρῃ ζημίαν καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ εἰς τοὺς τρίτους, καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν αὐτὴν. Καὶ ὅντως κατὰ τὸ σύστημα αὐτὸ, ἐν ἐκ τῶν δύο τούτων θέλει συμβαίνει ἐπὶ παντὸς σχεδὸν ἐνυποθήκω κτήματος εἰς δάνειον τῆς Τραπεζῆς. Ἐξ ἐνός μὲν ἐνδέχεται ὁ ὀφειλέτης, κατὰ λάθος, εἴτε παρασυρόμενος ἀπὸ ἰδίων συμπερόντων πρὸς ἐξόγκωσιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, νὰ καταχωρήσῃ ἐν τῷ ὁμολογῶν περιγραφῇ ἀνωτέρω τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τὸ συγκείμενον λόγῳ χάριν ἐκ χιλίων πηλῶν οἰκὸπέδων νὰ περιγράψῃ ὡς περιλαμβανόν 1, 100 πῆγας, ἢ τὸν περιέχοντα 100 ἐλαιόδενδρα ἐλαιῶνα νὰ περιγράψῃ μετὰ 130, καὶ οὕτω καθέξῃ· ἢ τὸ σημαντικώτερον ἀκόμη, ἐνδέχεται καὶ ἀλλοιῶσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον νὰ ὑποστῇ τὸ κτῆμα ἐν τῷ μικρῷ διαστήματι χρόνου, ὅπου δύναται νὰ παρέλθῃ, εἰς τὰ χρεωλυτικὰ μάλιστα δάνεια, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁμολόγου μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ὑπάρχων δηλ. ἀμπελὼν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνολογώσεως τοῦ δανείου νὰ χειροτερεύσῃ εἰς ἀπλὸν ἀγρὸν, μετὰ 10 ἢ 15 ἐτὶ ἐκτιθέμενος εἰς πλειστηριασμόν, ἢ ὁ ἐξ ἐκτὸν ἐλαιόδενδρων ἐλαιῶν νὰ ἔχῃ μόνον 50 κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ κτλ. καὶ ὅμως τὸ Πρόγραμμα θέλει προκηρύττειν κτῆμα πλειστηριαζόμενον κατὰ τὴν πρὸ 10 ἢ 15 ἐτῶν κατάστασιν αὐτοῦ, ὅπως τὴν περιέγραψι τότε ὁ ὀφειλέτης ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτης περιγραφῆς δύναται νὰ προσφέρῃ τιμὴν, οἱ πλειοδότη, καὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν εὐρίσκων αὐτὸ ὁ ὑπερβηματιστὴς εἰς ἄλλην πραγματικῶς κατάστασιν, θέλει ζητῇ ἀποζημιώσιν ἢ ἐλλάττωσιν τοῦ τιμήματος, καὶ ἰδοὺ ἀνεξάντλητος πηγὴ διενέσεων. Ἀν' ἐτέρω ἐνδέχεται τὸ κτῆμα νὰ λάβῃ αὐξάνειν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁμολόγου μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ ἐξ ἐκτὸν λόγῳ χάριν ἐλαιόδενδρων συγκείμενος τότε ἐλαιῶν νὰ περιέχῃ ἤδη 150, ἢ ὁ ἀμπελὼν τότε ἀγρὸς νὰ ᾖ ἤδη ἐν μέρει ἀμπελὼν κλπ. καὶ ὅμως τὸ Πρόγραμμα θέλει περιγράψῃ κτῆμα πλειστηριαζόμενον κατὰ τὴν πρῶν κατὰστασιν αὐτοῦ, ὥστε τοιοῦτον ὀφειλέτην ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πωληθῇ εἰς κατωτέραν τῆς ἀληθείας αὐτοῦ ἀξίαν τιμὴν, μετὰ τὴν τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς αὐτῆς ἀφύπνισιν.

Τὰ ἄτοπα ταῦτα λαβούσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ, συμβουλεύεται δὲ καὶ τοὺς διαποντας εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς πιστο-κτηματικὰς ἐταιρίας (Societes de credit foncier) εἰδικούς· Νόμος τῆς 28 Φεβρουαρίου 1852, 28 Μαρτίου 1852, καὶ 10 Ιουνίου 1853, ἐξέωρθε καλὸν νὰ παραλείψῃ τὸ τοιοῦτον σύστημα τοῦ νομοσχεδίου ὡς πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον οὐδὲ οἱ Γαλλικοὶ νόμοι δὲν περικλύουσιν, καὶ βεβαιῶσιν τὴν μέσση ὁδὸν, νὰ διατηρήσῃ μὲν τὴν κατὰ τῆς καταστάσεως, ἀλλὰ νὰ παραισῇ περιγραφὴν ἐν τῷ Προγραμμῇ τῆς ἀποστάσεως καταστάσεως τοῦ κτήματος ὑπὸ τὰς οὐσιωδὲς τῆς αὐτοῦ ἐπὶ ὁφείλει, ὅπως σχεδὸν γίνεται καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Συγχρόνως δὲ διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ στάδιον μακρηγοριῶν ὡς ἐκ τούτου καὶ ἀναστολῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς κακῆς πίστεως ὀφειλέτας, ὁρίζει ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 31 σύντομον προθεσμίαν διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ Προγράμματος σφηνιζόμενὰς ἀνακοπὰς, ἥτις εἶναι ἀρκούσα διὰ τὸν καλῆς πίστεως ὀφειλέτην ἐάν ἀληθῶς τὸ κτῆμα τοῦ δὲν περιεγράψῃ καλῶς ἐν τῷ Προγραμμῇ· ἐν ᾧ ἂν ἐτέρω θέλῃ μὲν ἀρετὸς χρόνος μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅπως δικασθῇ πρὶν αὐτοῦ ἡ ἀνακοπὴ. Οὕτω συναρμολογούμενον τὸ σύστημα τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβάζει, νομίζουμεν, τὰ πάντα· οὐτε λαβὴν ἀφίνει εἰς τὴν κακὴν πίστιν, οὐτε δικαιώματα ἀληθῆ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην, οὐτε τὸν τρίτον ὑπερβηματιστὴν ἐκθέτει εἰς ζημίαν καὶ δίκαια, καὶ ἐπὶ τέλος προκαλεῖ καὶ τὸν

ὅσον ἐνεστὶ μεγαλειώτερον συναγωνισμόν ὅστις εἶναι εἰς ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς περιγραφῆς τοῦ κτήματος εἰς τοὺς πλειστηριασμούς.

13) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 παραγράφῳ τρίτῳ, ἡ φράσις «καὶ 15 ἡμέρας τοῦλάχιστον ἢ δευτέρα» νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ «καὶ ἡμέρας ὁκτὼ μέχρι 15 πρὸ αὐτοῦ ἢ δευτέρα» ὅπως εἶναι καὶ κατὰ τὸ Κοινὸν Δίκαιον εἰς τὴν Δικονομίαν. Ἐπειδὴ τῷ ὄντι κατὰ τὸ νομοσχεδίον ἡ δευτέρα κοινοποίησις τοῦ πλειστηριασμοῦ δύναται νὰ γένῃ καὶ πρὶν φθίσωσιν αἱ πρὸ αὐτοῦ 15 ἡμέραι, τούτεστι καὶ πρὸ ἐνὸς μηνὸς πρὶν αὐτοῦ, καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρι σχεδὸν τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης κοινοποιήσεως, ὥστε ἅμα ἐνεργήθῃ ἡ μία, κατόπιν ἀμέσως δύναται νὰ γένῃ καὶ ἡ ἄλλη· ἐνῷ ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τοῦ νόμου εἶναι νὰ μὴ γίνεσθαι ἡ δευτέρα κοινοποίησις πρὸ πολλοῦ πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ ὥστε νὰ λησμονηθῇ ὡς τότε, οὕτε δὲ πάλιν πολὺ πλησίον αὐτοῦ νὰ ᾖ, καὶ οὕτω παρεσθῇ τὸ διάστημα αὐτὸ μετὰ τῶν 15 καὶ τῶν 8 ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

14) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 29, νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «24» μετὰ τὴν λέξιν ἐν τοῖς ἄρθροις, ὥστε νὰ συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ ἡ κοινοποίησις τῆς ἐπιταγῆς, καὶ ἡ ἐλλειψὶς αὐτῆς νὰ φέρῃ ἀκύρωσιν.

15) Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθρου 30 νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «ἡ δὲ ἐξέλιψις αὐτῆς γίνεται ὅπως ὁρίζουν τὰ ἄρθρα 996 καὶ 997 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περὶ τῆς διαγραφῆς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν» οὕτω θέλει πληρωθῇ ἐν οὐσιῶδες κενὸν ὑπάρχον εἰς τὸ νομοσχεδίον.

16) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ἡ πρώτη περίοδος ἡ ἀρχομένη ἐκ τῆς λέξεως «ἡμεῖς» καὶ λήγουσα εἰς τὴν λέξιν «πλειστηριασμοῦ» νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν ἐξῆς «ἡμεῖς ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἵνεκα μὲν ἀταξίᾳ τοῦ Προγράμματος τοῦ Πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἵνεκα δὲ ἄλλων ἀταξίᾳ τῆς δικαιοσύνης πρὸ ὁκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ».

Οὕτω συνιέμεται ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ 12ῃ τροπολογίᾳ λόγους.

17) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 παραγράφῳ πρώτῳ, νὰ προστεθῇ τὰ ἐξῆς μετὰ τὴν λέξιν «ποσόν», «ἀνεβ. βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν», καὶ οὕτω νὰ ἐκλείψῃ πᾶς διαταγὴ καὶ πᾶς φόβος δυνάμενος νὰ ἐγερθῇ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων δανειστῶν μὴ τυχόν τρέχοντι κίνδυνον τ' ὀροποιήσεως τινὸς ἢ διενέσεων ὡς ἐκ τῆς γενικητικῆς τῆς διατάξεως αὐτοῦ τοῦ παραγράφου τοσούτῳ μᾶλλον ὅσον καὶ τοῦ ἐπομένου παραγράφου ἡ διάταξις εἶναι ἐλλειπὴς ἀκριβείας.

Παρατὸς δὲ τούτου, νὰ προστεθῇ αὐτοῖς μετὰ τὴν λέξιν «εἴτε διὰ τῆς λέξεως «συνηρητική», διὰ τοὺς ἰδίους ἐκτεθέντας ἐν τῇ 7 τροπολογίᾳ λόγους.

Καὶ 18) Ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ 34, ὁ 6. παραγράφος νὰ συνταχῇ οὕτω «Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν εἰσπιδόμενα νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅτι ἐλυθε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπ' ἀ.λ.η.λ. μετὰ τόκου ὁκτὼ τοῖς ἐκατόν.» Καὶ ἡ τροπολογία αὕτη εἶναι ἀναγκαία, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ μὴ γίνῃ πῖναξ κατατάξεως καὶ ὅμως ὁ ὀφειλέτης νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν εἰσπιδόμενα νὰ λάβῃ τόσα ὅσα ἔλαβεν, ἢ ἐνδέχεται ὁλόκληρον τὸ πλειστηρίασμα ν' ἀπορροῇται ἀπὸ ἄλλων δανείων προτιμώμενα τοῦ τῆς Τραπεζῆς, ὥστε αὕτη νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα οὐδὲ λεπτὸν νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθεισῶν παρατηρήσεων συνιστῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου μετ' αὐτῶν τῶν Τροπολογιῶν. πρὸς ἐπισφράγισιν δὲ αὐτῶν, ὀφειλομένην τελευτώντας νὰ ἐκφράσωμεν εὐχὴν ἀξίαν σοβαρᾶς προσοχῆς, περὶ τῆς ἐκτελέσεως δηλαδὴ τῶν σωτηριῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 28 καὶ τοὺς πλειστηριασμοὺς ἐνεργούμενους παρ' ὀποιονδήποτε πιστωτῶν, ὥστε συμφῶνως μετὰ τὰς τὰς τροπολογίας συναρμολογούμενα τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῆς Πολιτικῆς ἡμῶν Δικονομίας· καὶ οὕτως, ἐνῷ προστίθενται νέαι ἐγγυήσεις εἰς τὰ συμπερόντα τῶν ὀφειλετῶν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 28, νὰ τελεθῇ ἂν ἐτέρω φραγμὸς εἰς τὴν κακὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν στεροφικίαν, καὶ νὰ ἐκλείψῃ πλέον ἡ τοῦλάχιστον ἰνὰ ἐλαττωθῇ ἐπικινδυνὸς τὸ λυπηρὸν ἐκεῖνο θέγμα τῶν ἀενάων ἀναστολῶν τῶν Πλειστηριασμῶν καὶ τῶν ἀτελευτητῶν ἐδικάσεων αὐτῶν, καὶ τὸ ἐπὶ λυπηρὸτερον θέγμα τῆς ἀκυρώσεως πλειστηριασμῶν καὶ μετὰ δέκα ἀκόμη ἐτὶ ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτῶν, καὶ τῆς μετὰ τοσούτων χρόνων ἀραιώσεως τοῦ πλειστηριασθέντος κτήματος ἐκ χειρῶν τοῦ ὑπερβηματιστοῦ ἢ τοῦ τρίτου προσώπου εἰς ὃ ἦθελον οὕτος τὸ μεταβιβάσῃ· ὥστε ὡς ἐκ τούτων, καὶ αἱ διὰ τῶν πλειστηριασμῶν κατακυρώσεις αἰτίνας ἐπρεπε νὰ ᾖναι ὁ ἀσφαλέστερος τίτλος κυριότητος καταντῶν προβληματικαί, καὶ τινὲς ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς περιστρεφόμενων διατυπώσεων ἐπιφέρουν τὸ ἀντιστοροῦν ἀποτέλεσμα ἐκεῖνου τὸ ὁποῖον ἐπρεπε νὰ προτιβένται. Μὴ δυναμένη δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ προτείνῃ τὴν ἐπέκτασιν ταύτην διὰ Τροπολογίας εἰς τὸ προεῖμενον νομοσχεδίον, καθὺ πάντῃ ἀκατάλληλον ὡς πρὸς τοιοῦτον ἀντικείμενον, περιορίζεται νὰ συστήσῃ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ταχίσαν αὐτῆς καθιέρωσιν διὰ νόμου ἐιδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Α. Καλλιφρονᾶς,
Κ. Α. Βλάχος,
1859. Κεχαγιάς

Θ. Α. Ζαχάρης
Γ. Γουλιμῆς

Κ. Π. Πατάκης. Εἰσκηνητής.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Γενική Αρχή του Εμπορίου
και Ιστορία αυτού παρά τοις αρχαίοις και
τοις Βυζαντινοίς.
Ἰπὸ Γ. ΝΑΥΤΗ
Βουλευτοῦ καὶ Δικηγόρου.

Ἀναγγέλλαντες ἄλλοτε τὴν προσδοκώμενην ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ τὴν ἐκπαιδευμένην νεολαίαν συγγράμματος τούτου, εἵπομεν, ὅτι ἡ γνωστὴ τοῦ συγγραφέως παιδεία ἐπηγγέλλετο οὐ μικράν οὐδὲ τυχαίαν τὴν θεράπειαν τῆς ἀνάγκης ταύτης. Ἐκτεταμένον ἦδη τὸν Α' τόμον τοῦ συγγράμματος ἔχοντες ὑπ' ὄψιν εὐχαρίστως βλέπομεν τὴν πρόβρσιν ἡμῶν ἐκείνην πραγματοποιηθεῖσαν, καὶ κατὰ χρέος σπεύδωμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὸ ὠφέλιμον τοῦτο σύγγραμμα, ἅμα ἐκφράζοντες τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἀξιοτίμον αὐτοῦ συγγραφέα, ὅστις ἐπιμελῶς καὶ ἀξιοπροσεπῶς ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα Βουλευτοῦ καὶ Δικηγόρου παρά τοις Ἀνωτάτοις Δικαστηρίοις τῶν Ἀθηνῶν, οὐχ ἥτιον ἀόκνως ἐπεμελήθη καὶ τῆς ἐκπαιδευμένης νεολαίας, προσεγγίζων αὐτῇ σύγγραμμα πολύτιμον διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν πραγματεύεται, καὶ τὸ εὐμέθοδον τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ. Παρεκτὸς δὲ τούτου ἡ καθαρότης καὶ σαφὴς τοῦ λεκτικοῦ προστίθεται αὐτῷ τρίτην καὶ ἀξιόλογον χάριν, ἥτις καὶ εἰς ἄλλα συγγράμματα, ὅσα ὁ φιλόπονος Κύριος Γ. Ναυτὴς προσήνεγκεν εἰς τὸ ἱκανῶς ἡμεῖς, ἐπανθεὶ μαρτυροῦσα πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ ἀνδρὸς παιδείαν.

Ὁ νῦν ἐκδοθεὶς πρῶτος Τόμος τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος διακρίνεται εἰς δύο βιβλία, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ὑποδιαιρεῖται εἰς δέκα κεφάλαια, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἑπτὰ· καὶ ἐν τούτοις ἐξετάζονται ἱστορικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς τὰ ἐξῆς. — Ἡ Ἀρχαία Αἴγυπτος. — Πρώτη καλλιέργεια σιτηρῶν καὶ ἐμπόριον ἐξαγωγῆς τῆς Αἰγύπτου. — Ἐμπόριον εἰσαγωγῆς ξένων προϊόντων εἰς τὴν Αἴγυπτον. — Συγκοινωνία καὶ μεταφομαίσεις. — Ἐξέλιξις καὶ ἐμπόριον αὐτῶν. — Συστήματα καὶ Νόμοι ἀφορῶντες τὸ ἐμπόριον. — Ἐμπόριον τῶν Ἰνδῶν καὶ Σηρῶν πρὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. — Ἐμπόριον τῶν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων. — Ἐμπόριον τῶν Ἀράβων πρὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. — Ἐμπορικὴ ἐποψὶς τῆς Περσίας. — Οἱ Φοίνικες. — Οἱ Καρχηδόνιοι. — Ναυτικὴ δύναμις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου. — Ἐμπορικὴ χρησιμότης τῶν ἀπαικίων. — Χειροτεχνήματα καὶ ἐμπόριον αὐτῶν. — Χρησιμότης τῶν κεφαλαίων εἰς τὸ ἐμπόριον. — Πολιτικὴ καταταξερπτικὴ τοῦ ἐμπορίου.

Τούτων ἀπέναντον προσηρῶνται προλεγόμενα καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ὅλην Πραγματείαν, ἐν οἷς ἐξηγεῖται τὸ σύστημα αὐτῆς, καὶ ἀσφαλῶς ποδηγετεῖται, οὕτως εἰπεῖν, ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν ὅλην αὐτῆς μελέτην. Εὐχόμεθα ταχέως τὴν συμπληρώσειν τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἔργου· καὶ τῆς εὐχῆς ἡμῶν τὴν ἐκπλήρωσιν ἐγγυᾶται ἡ φιλοπονία καὶ ὁ πρὸς τὴν διάδοσιν τῶν φώτων ἀξίειπνος ζῆλος τοῦ καλοῦ κάγαθοῦ Ἑλλανος Κυρίου Γ. Ναυτῆ.

Ἀριθ. 1. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ναυαγικερσιακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου Μυκόνου.
Διακηρύττει ὅτι,

Πλοῖον Βρίκειον ὑπὸ Σημλίαν Γαλλικὴν τόνων 108 καὶ 26 τῶν 100 ὀνομαζόμενον φερνάνδος διοικούμενον παρὰ τοῦ Πλοιάρχου Ἰωάννου Μπατίστα Δοβὰ Γάλλου, γεννηθέντος εἰς Καντὼντῆς Γαλλίας καὶ κατοικοῦντος εἰς Μασσαλίαν, προερχόμενον ἐκ Μασσαλίας με φορτίον 70 Σάκους Καφέ, 220 Βαρέλια καὶ (σιτὶα τοῦ πλοίου) καὶ μίαν κάσαν σιτηρῶν, ἐναυάγησε περὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς νυκτὸς τῆς 9 πρὸς τὰς 10 Φεβρουαρίου ε. ε. εἰς τὴν κατὰ τὴν θέσιν τῆς Νήσου Μυκόνου Φτελιά (Κόρον τοῦ Πανόρμου) εἰς τὸ βόριον τῆς νήσου ταύτης μερὸς.

Τὸ μὲν πλοῖον ἀνέκει ὀλόκληρον εἰς τὸν Πλοίαρχον ὅστις ἀγνοεῖ ἂν συγγενὴς τοῦ τις ἐν Μασσαλίᾳ ἠσφάλῃεν τὸ ἡμισυ, διὰ φράγμα 7,500 εἰς ὃν κατὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν τοῦ ἀφῆκεν ἐν τῇ νύκτι τοῦ φορτίον εἰς τινὰ Γάλλον ἐμπορὸν τῆς Μασσαλίας Κόνων καὶ ἀδελφός.

Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου καὶ τοῦ φορτίου ἔχοντες συμφέρειν νὰ καθυποβάλλουν τὰς ἀπαιτήσεις των μετὰ τῶν νομίμων ἀποδείξεων ἐντὸς τριῶν ἑτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας καταχωρήσεως τοῦ παρόντος προγράμματος εἰς τινὰ ἐφημερίδα τῆς Πρωτεύουσας πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, πρὸ τῆς ἀποπεράτωσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἢ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, πρὸς τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν τοῦ νόμου ἄλλως δὲ εἰδοποιῶνται ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπερμερίας ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος περιεργχόμενων τῶν Ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῇ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ παρ. 6. τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ περὶ Ναυγίων καὶ Ναυαγικερσιῶν Νόμου καὶ κοινοποιηθῇ ἐπισήμως πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον εἰς ὃν τὸ πλοῖον τοῦτο ὑπάγεται.

Ἐγένετο ἐν Μυκόνῳ τῇ 10 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1859 ἔτους

Ἡ Ναυαγικερσιακὴ ἐπιτροπὴ Μυκόνου

Ἀσθενούντος τοῦ Ὑπομεινάρχου

(Γ. Σ.) Ὁ βοηθὸς Νικόλαος Γ. Κριεζῆς.

(Γ. Σ.) Ὁ Δῆμαρχος Θ. Ἀγγελῆς.

(Γ. Σ.) Ὁ Εἰρηνοδίκης Σόλων Ἀξιώτης

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Μυκόνῳ αὐθημερόν.

(Γ. Σ.) Ὁ Δῆμαρχος Θ. Ἀγγελῆς

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ἀριθ. 68.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁδωνας.

Τὸ ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Γεωργίου Νικολαΐδην καὶ τοὺς ἐμποροδίκους Ἐμμ. Χ. Ἀδάμ καὶ Παντολέοντα Καλουτῶν.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκριβοῦς τῇ 5 Μαρτίου 1859 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως Νικολάου Σ. Νικολαΐδου ἵνα δικάσῃ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν μεταξύ τοῦ καλοῦντος Ἀντωνίου Μάρκου καὶ τοῦ καλούμενου Ἐμμ. Χ. Ἀδάμ, παρσταντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Μηχανιδίου δικηγόρου καὶ τοῦ καὶ ἡ κλητὶς Ἡλία Δημητριάδου ἀγνώστου διαμονῆς, μὴ παρσταντος, πῶς.

Ὁ καλὸν διὰ τὰς ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1857 πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο κλήσεως τοῦ ἐξῆς τῆς διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ λόγου νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ καὶ ὁ καὶ κλητὶς καὶ δια προσωποκρατήσεως τοῦ νὰ τοῦ πληρωθῇ δραχμαὶ 878 καὶ 50/100 μετὰ τῶν τῶν τῆς ὑπερμερίας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1852 εἰς διταγὴν γραμματίου καὶ ὑποκύψει τὰ ἐξόδα Κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως ταύτης καὶ προκειμένης σήμερον συζητήσεως αὐτῆς.

Ἀκούσαν τὸν πληρεξούσιον τοῦ καλοῦντος προτεινάντα διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων του μὲ τὴν ἐραυδοκίαν τοῦ καὶ ὁ καὶ κλητὶς οἷ καὶ διὰ τῆς κλήσεως τοῦ.

Λεβθὼν τὴν δικογραφίαν

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ καθὰ προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τῇ δικογραφίᾳ συννημένου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Γ. Δ. Κωνσταντινίδου τῆς 9 Ἰανουαρίου 1857 καὶ ὑπ' ἀριθ. 18 ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 88 φύλλου τῆς ἐφημερίδος Τηλέγραφος τῶν Κυκλάδων, ὁ καὶ ὁ καὶ κλητὶς ἐκλήτευσθαι προσκλόντες, μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ κατὰ τὴν παρῶσαν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως συζητήσιν οὕτε αὐτοπροσώπως, οὔτε διὰ τινος νομίμου πληρεξουσίου τοῦ δικάζεσθαι κατὰ νόμον ἐρήμην καὶ εἰς τὸν ἐμφανισθέντα καλούντα ἐπιδικάζονται ἀπασαί αἱ κατ' αὐτοῦ προτάσεις τοῦ ἐάν αὐταὶ μερίζονται εἰς τὸν νόμον, καὶ ἐνσχετῆς τῆς δυναμένη νὰ προβληθῇ κατ' αὐτῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δὲν ὑπάρχη.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1857 κλητὶς τοῦ καλοῦντος, στηρίζομένη εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς πραγματικὰ γεγονότα ἄτινα δι' ἐλλείψιν ἀντιρρήσεως ἐκ μέρους τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος καλούμενου θεωροῦνται ἀληθῶς εἶναι βέβαια καὶ κατὰ συνέπειαν παρδεκτά.

Διὰ ταῦτα ἰδὼν καὶ τ' ἄρθρα 592, 595, 210, 219 καὶ 732 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ καὶ ὁ καὶ κλητὶς καὶ δεχόμενον τὴν προκειμένην κατ' αὐτῷ κλήσιν τοῦ καλοῦντος Ἀντωνίου Μάρκου.

Ἰποχρεοῖ τὸν καὶ ὁ καὶ κλητὶς Ἡλίου Δημητριάδου, ἵνα διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ πληρωθῇ εἰς τὸν καλούντα Ἀντωνίου Μάρκου δραχμὰς ἐξόδα καὶ 50/100 878 50/100 μετὰ τοῦ τόκου τῆς ὑπερμερίας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1852 εἰς διταγὴν γραμματίου.

Καταψηφίζει εἰς βάρους τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ καὶ κλητὶς καὶ κατὰ τὴν παρῶσαν δίκην δικαστικὰ τοῦ καλοῦντος ἐξόδα μετριασθέντα εἰς δραχμὰς τριάντα ἑπτὰ (37) καὶ τὰ τέλη τῆς σημανσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῆς πρακτικῆς.

Ἐκρίθη ἀπερασίσθη ἐδημοσιεύθη

τὴν 5 Μαρτίου 1859 ἐν Σύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Νικολαΐδης. Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σ. Νικολαΐδης

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρῶσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καὶ ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἀπαντας τοὺς Διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τοῦ Δημοσίου δικαιοῦματος νὰ δώσωσι χεῖρας βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τούτου τῆς προτάσεως τῆς παρούσης ὑπαγράφῃ παρὰ τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἐν Σύρῳ τῇ 11 Μαρτίου 1859

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Νικολαΐδης.

Π. Ῥάλλης

Ἐμμ. Χ. Ἀδάμ

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σ. Νικολαΐδης

Ἀριθ. 39

Βιβλ. ἀπογ.

Ὅτι πρῶτον ἐκτελεστον ἀπογράφον ἐν Σύρῳ τῇ 12 Μαρτίου 1859

Ὁ Δικαστὸς Γραφεὺς

Σπ. Δ. Δεϊμεζῆς

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ

Ἐν Σύρῳ τὴν 12 Μαρτίου 1859

Ὁ Πληρεξ. Δικηγ.

Γ. Π. Μηχανιδίου.

Ἀρμόδιος Κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ κοινοποιήσῃ προσηκόντως τὸ παρὸν ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ πρὸς τὸν Κύριον εἰταγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ νὰ ἀποσταλῇ πρὸς τὸν Ἡλίαν Δημητριάδην ἀγνώστου διαμονῆς, ἐπιτατόμενον ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πληρωθῇ εἰς τὸν ἐντολῆ μου Α. Μάρκου δραχμὰς ὀκτακοσίας ἐξομώμενον ὀκτὼ καὶ 50/100 διὰ κεφάλαιον, τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1852 πρὸς δέκα τοὶ ἑκατὸν κατ' ἑτοῦς· μέχρι ἐξοφλήσεως, τὰ δικαστικὰ ἐξόδα δραχμὰς τριάντα ἑπτὰ, τέλη σημανσεως δραχμὰς ἑνὲα, διὰ τὸ ἀπόγραφον, ἀντίγραφον κοινοποιήσιν καὶ ἐπιταγὴν δραχμὰς δέκα καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα δραχμὰς 24 ἡ 45 ἄλλως, θέλομεν προβῇ ἀναγκαστικῶς.

Ἐν Σύρῳ τὴν 12 Μαρτίου 1859.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Α. Μάρκου.

Γ. Π. Μηχανιδίου.

Ἀριθ. 207

Πρώτον

Πρόγραμμα δημοσιώσεως Πλειστηριασμοῦ.

Ο

Κλητῆρος ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μηχανὴ Α. Μυκωνῶς

Ἀπολαοῖε ὅτι,

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10, 799 καὶ ἀπὸ 31 τριάντα μία ὀκτωμυρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐμμ. πόλεως Κυρίου Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου κληρυθέντος· ἐκτελοῦ παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κοινοποιήθεντος νομίμως, μετὰ τῆς παρὰ πόδα ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰκοστῆς ἑκτῆς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Πέτρου Μαντζορίνη πληρεξουσίου τῆς συζύγου τοῦ Σαμαλτάνου θυγατρὸς Ἰωάννου Γρεμάλδου καὶ Κάνδιας χήρας Γιάννου Γρεμάλδου κατοικοῦ Σύρου πρὸς τὸν ὀρελῆτην Νικόλαον Μαριδάκην Βαφέα, κατοικῶν ἐνταῦθα ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 158 εἰς ἐπιδοτήριον ἐμοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτάχθη

(Ἐπεταὶ Συνέχεια)

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.